

[Hans Pinstrup.]

Nødvendighed. Hvem der skal malke Køerne om Morgen, saa Mælken kan naa ind til Byerne i rette Tid, det ser man stort paa.

Forslaget er i Aar som sidste Aar Udryk for Ordførerens og Kommunistpartiets Mangel paa Realitetssans. Vi lever nu engang i en Virkelighedens Verden, som der maa tages Hensyn til. Gennemført vil Lovforslaget betyde en meget betydelig Formindskelse af Landbrugsproduktionen, mindre Eksport, mindre Import, færre Forbrugsvarer til den danske Befolkning. Hvis det er den Udvikling, man ønsker, ja, saa vil Forslaget være effektivt. Personlig ønsker jeg — og det gælder ogsaa mit Parti — den modsatte Udvikling: øget Produktion, større Eksport, flere Varer til den danske Befolkning. Gennem Arbejde og Produktion kan det danske Folk arbejde sig ud af de Vanskeligheder, vi i Dag befinder os i, men ikke gennem mindre Arbejde, kortere Arbejdstid m. v. Dette gælder paa alle Omraader inden for dansk Produktionsliv. Tværtimod vilde en Forlængelse af Arbejdstiden, indtil vi kommer over Vanskelighederne, virke fremmede paa mange Omraader — tænk f. Eks. paa Boligbyggeriet. Derfor, vil man Maalet, saa maa man ogsaa gaa Vejene.

Der er i Øjeblikket intet som helst, der taler til Fordel for Lovforslaget, og idet jeg henviser til mine Udtalelser sidste Aar om Forslagets Følger og de Urimeligheder og skadelige Virkninger, det vil faa, maa jeg bestemt fraaade dets Gennemførelse.

Dog ønsker jeg meget stærkt yderligere at understrege, at i samme Omfang som man inden for andre Erhverv nedsætter Arbejdstiden og gennemfører Weekend m. v., maa det naturligvis faa Følger i Landbruget. Det vil i en Tid som vor ikke være gør ligt at have eet Arbejds- og Fritidsniveau for Byerhvervene og et væsentligt andet i Landbruget. Følgerne heraf vil uvægerlig blive mindre Landbrugsproduktion, en Forøgelse af Fremstillingsomkostningerne og højere Levnedsmiddelpriser for Befolkningen, da ingen selvfølgelig kan forlange eller vente, at Landbruget kan eller skal levere sine Produkter under Fremstillingsprisen.

Hvad den katastrofale Mangel paa saavel kvindelig som mandlig Arbejdsmedhjælp i Landbruget angaar, befinder vi os i en Udvikling, der giver Anledning til de alvorligste Overvejelser, ikke mindst fordi der utvivlsomt maa regnes med Forhold paa dette Omraade af længere Varighed.

Ifølge Professor Jens Warmings Op-

gørelse var Antallet af ukonfirmerede Drengene i Landbruget i 1921 ca. 185 000, i 1930 155 000, men i 1940 kun 130 000; der var med andre Ord i Landbruget 55 000 færre Drengene i 1940 end i 1921. Samme Forhold gælder antagelig for Pigernes Vedkommende. I Aarhundredets første Aarti fødtes aarlig i Landbruget ca. 13 000 Drengene; heraf levede i 25 Aars Alderen ca. 11 000. I Gennemsnit af Aarene 1936—40 fødtes aarlig kun ca. 8 600 Drengene, hvoraf efter samme Forhold ca. 7 400 vil være overlevende i 25 Aars Alderen.

Disse lave Fødselstal rejser igen Spørgsmaalet, hvorvidt der overhovedet bliver Brugere nok til de bestaaende Brug, naar vi har passeret 1950 og fremefter. Afgangen fra Landbruget maa i modsat Fald bringes ned til ca. 1/6 af det, der i en lang Aarrække har været normalt, medmindre Landbruget udefra faar en betydelig Tilgang, og det tyder intet paa lige i Øjeblikket.

Det er den samme Udvikling, vi ser i vore Nabolande Norge og vel navnlig Sverige, hvor man i Stedet for Udstykning lovgiver om Sammenlægning af bestaaende eller forladte Brug. Om Udviklingen her bliver lige saa alvorlig, kan i Dag ikke afgøres. Af Betydning vil det selvfølgelig være, om man uden Krænkelse af Ejendomsretten faar en Lovgivning, der skaber Muligheder for alle unge, som ønsker at faa egen Bedrift, en Mulighed for selvstændigt Virke, som intet andet Erhverv kan byde sine unge. Hvor stor Udstykning der saa bliver Brug for, om der overhovedet bliver Brug for den, maa Fremtiden afgøre; alt tyder i Øjeblikket paa et kommende meget stort Udbud af Jord og Ejendomme.

Yderligere Mekanisering af Landbrugsarbejdet maa naturligt ogsaa være en Vej til at mildne Mangelen paa Arbejdskraft, men det er en Vej, der kun er farbar i meget begrænset Udstrækning, fordi Maskinerne ikke findes i den Kvalitet og Type, der er ønskelig og nødvendig, og desuden prismæssigt ligger over det, Landbruget i Almindelighed magter økonomisk.

Forholdet er altsaa ikke det, at der ikke er uløste Spørgsmaal vedrørende Landbrugsproduktionen og Landbrugets Arbejdskraft, tilmed Spørgsmaal, der gør Krav paa alvorlig og indgaaende Undersøgelse og Overvejelse. Men en Lov, der kort og godt forbyder alle mandlige og kvindelige Arbejdere i Landbruget at arbejde mere end 8 Timer i Døgnet, er ikke Vejen til en Løsning og ej heller i dansk Landboudoms Interesse.